

Binnen de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap hebben enkele fracties de behoefte om vragen en opmerkingen voor te leggen over de brief van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap d.d. 6 maart 2012 betreffende de publiek-private samenwerking op mediagebied (Kamerstuk 32 827, nr. 30).

De voorzitter van de commissie,
Van Bochove

Adjunct-griffier van de commissie,
Bošnjaković-van Bommel

Inhoudsopgave

1. Wettelijk kader voor publiek-private samenwerking
2. Benutten en vergroten van ruimte voor publiek-private samenwerking

I. Vragen en opmerkingen uit de fracties

De leden van de VVD-fractie hebben kennisgenomen van de brief en zien aanleiding tot het stellen van een aantal vragen.

De leden van de SP-fractie hebben kennisgenomen van de voorliggende brief. Zij stellen hierbij een aantal vragen.

1. Wettelijk kader voor publiek-private samenwerking

De leden van de VVD-fractie merken op dat uit de brief valt op te maken dat het Commissariaat voor de Media al beleidslijnen heeft opgesteld in 2008 en 2009, waardoor de mogelijkheid tot samenwerking is uitgebreid. Kan de minister een aantal voorbeelden noemen van samenwerking die voor de beleidslijnen van het Commissariaat van de Media niet mogelijk waren en inmiddels wel mogelijk zijn gemaakt, zo vragen de leden.

De leden van de SP-fractie vragen waarom een gezamenlijke redactie of samenwerking rond culturele activiteiten moeilijk te beoordelen zou zijn met betrekking tot de Mediawet. En waarom is er voor de Mediawet wel gekozen voor het maken van onderscheid tussen programmacategorieën en niet tussen profit en non-profitorganisaties?

2. Benutten en vergroten van ruimte voor publiek-private samenwerking

De leden van de VVD-fractie merken op dat de minister tijdens de begrotingsbehandeling¹ heeft toegezegd met een brochure te komen ten aanzien van de richtlijnen en criteria van het Commissariaat van de Media. Volgens de minister verschijnt dit op afzienbare termijn. Wat verstaat zij onder afzienbare termijn?

Met betrekking tot de verheldering van bestaande beleidslijnen, vragen de leden of de minister aan de leden kan aangeven welke vragen het Commissariaat van de Media het meeste krijgt. Kunt u daarbij drie voorbeelden noemen waarbij het Commissariaat van de Media een positief advies kan geven (de situatie kan al binnen bestaande regels) en drie voorbeelden waarbij het Commissariaat van de Media een negatief advies geeft (de situatie is niet toegestaan binnen de bestaande regels)?

De leden zien in de brief aanleiding om te concluderen dat er nu al voldoende mogelijkheden bestaan. Wat zou met een experimenteerbepaling mogelijk worden wat op dit moment onmogelijk is. En voor wie moet deze ruimte voordeel bieden, de commerciële of de publieke partijen? Blijft het onderscheid tussen de beide partijen zuiver? De publieke media moet voldoen aan stringente subsidievoorwaarden (vergunningsplicht). Een samenwerking zou je, zo menen de leden, kunnen zien als het overhevelen van die subsidiemiddelen. Wie bepaalt dan met wie ze mogen samenwerken en onder welke voorwaarden. Heeft de Kamer ruimte om een oordeel te vellen over met welke commerciële partijen wordt samengewerkt?

¹ Kamerstuk 33 000 VIII.

De leden gaan er voorts vanuit dat marktverstoring verboden blijft. Om dit te toetsen zou in de ogen van deze leden vooraf een toetsing plaats moeten vinden waarbij belanghebbenden gehoord kunnen worden. Het is in de ogen van deze leden onbestaanbaar dat een private partij voordeel haalt door publieke middelen gefinancierde media. Graag ontvangen zij een reactie van de minister. Hoe voorkomt de minister onevenredige bevoordeling van bepaalde private marktpartijen ten opzichte van andere private partijen als gevolg van de experimenteerbepaling? Het is immers zo dat wanneer een publiek gefinancierde partij kiest voor exclusieve samenwerking, er feitelijk een situatie van subsidiëring ontstaat. Op z'n minst creëer je hiermee ongelijk speelveld voor private partijen, zo menen de leden.

Voorts vragen zij waarom het experimenteerartikel louter gericht is op regionale samenwerkingsvormen. Kan het Algemeen Dagblad in de toekomst samenwerken met een TROS, KRO of andere omroepvereniging? Waarom wel of waarom niet?

De leden vragen de minister om een advies over publiek-private samenwerking binnen het Medialandschap te vragen bij de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa). Graag vernemen zij de toezegging van de minister om dit te doen en een termijn waarbinnen het advies naar de Kamer kan worden gezonden. Deze leden zien in veel van de activiteiten, die de publieke omroep met private partijen aangaat, als commerciële transactie in plaats van samenwerking. Dit risico moet in hun ogen dan ook voorgelegd worden aan de NMa. Welke garanties kan de minister geven dat er geen publiek geld weglekt naar private partijen? In hoeverre kan de minister de garantie geven dat er een gelijk speelveld ontstaat en dat commerciële aanbieders niet gedupeerd worden, zo vragen de voornoemde leden.

De leden van de SP-fractie vragen of de genoemde brochure over bestaande wetgeving en richtlijnen ook naar de Kamer wordt gestuurd. Hetzelfde vragen de leden met betrekking tot de uitkomsten van het overleg binnen de genoemde Platformgroep.

De leden vragen de minister voorts toe te lichten wat zij verstaat onder een «lichter regime» voor journalistieke en/of culturele samenwerkingsprojecten. Waar komen de verschillen met de huidige situatie te liggen?

Ten slotte vragen de leden hoe kan worden voorzien in meer structurele steun aan regionale journalistiek. Wat ziet de minister als mogelijkheden, zo vragen zij.